

т.е. преминават от некултурното към културното пространство. Всичко това отвежда към презумпцията за наличие на някакъв тип свещенодействие, съотносимо със „ставането“ на кукера и кукерската дружина и функцията ѝ в предстоящото обхождане на селището. И като че ли, макар и в известна степен да звучи пресилено, може да се разчете смисълът на цитирания местен подигравателен израз. Преходът от некукер към кукер е обозначен чрез отделяне на телесен продукт на вероятното сакрално място - отделянето на този продукт вече утвърждава новата роля на кукера - отделяне от старото и преминаване към ново качество. Тоест, раждане, като сакрален акт на сакрално място. В този смисъл семантичната аналогия сране-раждане: „Категорията **„раждане“**, в голяма част от паремииите е семантично изравнена с техниките на телесната задница - „И него майка раждала, не го е кучка срала“, „Изсрала го майка му на пътя“, „Него, ако го е майка раждала, мене не ма е сврака срала“. (Тихолова, ръкопис)

А може би става дума и за демаркиране на пространството - демаркиране на некултурното пространство и преминаване към културното, където кукерите трябва да изпълнят своята роля. (Краев 2003: 57, 61)

Виртуалното „действие“ „изсирание“ (защото това не е фактическо реално изпълнение на обредно действие, а елемент от словесна конструкция) може да се разчете в контекста на съхранени някогашни смисли в посока на своеобразен обреден акт на сакрализация на мястото или обреден акт съотносим със сакралния характер на мястото, чрез оставянето, отделянето там на телесния продукт, но не от кой да е, а от кукера, на който му предстои важната задача да извърви (обиколи) селото, изпълнявайки конкретни обредни действия.

Кукерските игри приключват с къпане на участниците в реката, когато се свалят маските, което е акт на детравестиране и преминаването им в качеството им на некукери и